

РЕШЕНИЕ

№ 331

гр. Д., 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Д., VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Соня Т. Дженкова

при участието на секретаря Калинка М. Христова
като разглежда докладваното от Соня Т. Дженкова Гражданско дело № 20233230102212 по описа за 2023 година

и за да се произнесе съобрази следното :

Производството е образувано въз основа на искова молба от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в ***, с която срещу Н. Г. К., ЕГН *****, с постоянен адрес в *** и Р. Д. А., ЕГН *****, от ***, е предявен иск за установяване относителна недействителност на сключения между ответниците договор за дарение, обективизиран в Нотариален акт за дарение на недвижими имоти № 78, том I, рег. № 754, дело № 70 от 2022 г. на нотариус Ю.Д.К. с рег. № 519 в НК и район на действие Районен съд - гр. Д., с който Н. Г. К. с ЕГН ***** в качеството си на дарител е отчуждил безвъзмездно в полза на своята майка Р. Д. А. с ЕГН ***** свой недвижим имот, а именно САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор *** в гр. Д., област Д., по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-15/12.05.2005 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо обекта от 13.04.2022 г., с адрес област Д., община Д., гр. Д., ***, находящ се на трети етаж в Жилищна сграда-многофамилна с идентификатор ***, разположен в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение на самостоятелния обект ЖИЛИЩЕ- АПАРТАМЕНТ на едно ниво. състоящ се от две стаи, кухня, сервизни помещения, с площ от 62, 46 кв.м.. ведно с избено помещение № 7 с площ 5.76 кв.м., както и 5, 805 % идеални части от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж: ***.8; под обекта: ***.4 и над обекта ***.10.

В исковата молба се излагат твърдения, че ищецът е кредитор на ответника Н. К. на основание сключен между страните Договор за потребителски кредит № *** от 06.04.2022 г. По силата на чл. чл. 1, ал. 1 от този договор „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД предоставила на Н. Г. К. с ЕГН ***** в качеството му на кредитополучател банков кредит в размер на 22 016 лв. Кредитът е изцяло усвоен от кредитополучателя на 06.04.2022 г.

Крайният срок за погасяване на кредита е уговорен до 06.04.2029 г. (в този смисъл чл. 6 от договора за банков кредит и погасителния план по договора, представляващ неразделна част от него).

Въпреки уговорените условия между страните, считано от 07.09.2022 г. кредитополучателят изпаднал в трайно просрочие за плащането на дължимите от него суми по процесния договор.

В разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от договора е предвидена възможност за обявяване предсрочна изискуемост на предоставения кредит.

„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД се е снабдила със заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл. 417 ГПК срещу длъжника по ч.гр.д. № 1686/2023 г. по описа на Районен съд - гр. Д..

На база на издадените заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист от 07.07.2023 г. „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД образува чрез молба по чл. 426 ГПК от 26.07.2023г. изп.д. № 715/2023 г. по описа на ЧСИ Л.Т. с рег. № 737 и район на действие Окръжен съд - гр. Д. с цел удовлетворяване на своите вземания спрямо кредитополучателя.

След поемане на задължението двамата ответници, сключили процесния договор за дарение, който уврежда интересите на кредитора.

В срока по чл. 131 от ГПК ответницата Р. Д. А. депозира отговор на исковата молба. Оспорва иска като неоснователен.

Конкретните релевантни възражения са, както следва:

-не се оспорва обстоятелството, че ищецът е кредитор на Н. К.;

-не се оспорва сделка, с която първият ответник по делото - Н. Г. К. е дарил собствения си недвижим имот на Р. Д. А., негова майка, с нот.акт за дарение на недвижим имот № 78, том I, рег№ 754, дело № 70 от 20.04.2022г. на нотариус Ю.Д.К. с район на действие РС Д.;

-дарителят не е „извършил увреждащо действие по смисъла на чл.135, ал.1 от ЗЗД спрямо кредитора „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, с което да намали своето имущество и да осуети евентуалното удовлетворяване на вземанията на банката от имуществото на задълженото лице". Увреждането е обективен факт. Между действието и увреждането трябва да има причинна зависимост. Независимо от константната съдебна практика по въпроса, че „всяко отчуждаване на имущество на длъжника намалява възможностите за удовлетворяване на кредитора", в случая се сочи, че процесният имот е бил единствено жилище на първия ответник -Н. Г. К. до 20.04.2022г. и този имот до тази дата се е ползвал от защитата на чл.444 ГПК -бил е несеквестируем и ищеца по никакъв начин не е можел да удовлетвори вземанията си посредством този имот. С факта на извършване на дарението първият ответник е направил това възможно, тъй като несеквестируемостта е отпаднала. С това си действие Н. К. в случая не е увредил кредитора си, а е дал възможност на последния да удовлетвори вземането си, което, както казах по-горе, би било невъзможно, ако не извърши дарственият акт.

-липсва последната предпоставка за уважаване на иска- знание за увреждане. Цитира се съдебна практика по въпроса- Решение № 93 от 28.07.2017г. по т.д. 638/2016г. на ВКС, ТК, II г.о.

Районният съд, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от представения Договор за потребителски кредит № *** от 06.04.2022 г., сключен между „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и Н. Г. К., „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД предоставя на Н. Г. К. с ЕГН ***** в качеството му на кредитополучател банков кредит в размер на 22 016 лв. Крайният срок за погасяване на кредита е уговорен до 06.04.2029 г. (в този смисъл чл. 6 от договора за банков кредит и погасителния план по договора, представляващ неразделна част от него).

На основание чл. 14, ал. 1 от договора за банков кредит ищецът обявил предоставения кредит за изцяло предсрочно изискуемост, за което на кредитополучателят е изпратено уведомление за обявяване на предсрочна изискуемост.

Впоследствие „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД се снабдила със заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист№ 577/07.07.2023г. по реда на чл. 417 ГПК срещу длъжника по ч.гр.д. № 1686/2023 г. по описа на Районен съд - гр. Д..

Въз основа на издадените заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист от 07.07.2023 г. „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД образува чрез молба по чл. 426 ГПК от 26.07.2023г. изп.д. № 715/2023 г. по описа на ЧСИ Л.Т. с рег. № 737 и район на действие Окръжен съд - гр. Д. с цел удовлетворяване на своите вземания спрямо кредитополучателя.

Не се оспорва от ответника, а е представен по делото нот.акт за дарение на недвижим имот № 78, том I, рег№ 754, дело № 70 от 20.04.2022г. на нотариус Ю.Д.К. с район на действие РС Д., който обективира сключването на сделка, с която първият ответник по делото - Н. Г. К. е дарил собствения си недвижим имот на Р. Д. А., негова майка.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира за установено от правна следното:

Според чл. 135, ал. 1 ЗЗД кредиторът има право да иска да бъдат обявени за недействителни по отношение на него всички действия, с които длъжникът го уврежда.

Законът не съдържа условие вземането да е установено по своя размер и да е вече изискуемо. От друга страна, целта на отменителния иск е да се възпрепятства недобросъвестният длъжник да намали възможностите за удовлетворяване на кредиторите, а такава възможност има не само когато вземането е изискуемо и установено по своя размер, а и преди да настъпи изискуемостта или преди с решение на съд да бъде то признато в определен размер. Такава възможност е напълно реална преди настъпването на изискуемостта и преди установяването на размера на вземането. Следователно нито от текста на чл. 135, ал. 1 ЗЗД, нито от целта на закона може да се направи заключение, че вземането на кредитора трябва да бъде установено по размер и да е вече изискуемо, за да може с успех да се предяви отменителния иск. От значение е вземането да предшества по време увреждащото действие на длъжника.

С оглед гореизложеното, по делото се установява първата предпоставка от посочения фактически състав на чл.135,ал.1 от ЗЗД. Ищецът е кредитор сключения на 20.04.2022г. договор за кредит. Кредитополучателят е получил сумата по кредита. В този случай за него възниква и насрещното задължение по договора да връща сумите в размерите и сроковете, предвидени в договора. Вземането е възникнало преди твърдяната увреждаща сделка. Затова и не е налице хипотезата на чл.135,ал.3 от закона, когато увреждащата сделка е преди възникване на вземането.

Страните не спорят, че банката е обявила цялото задължение за предсрочно изискуемо, снабдила се е с изпълнителен лист, въз основа на издадена в нейна полза заповед за изпълнение по реда на чл.417 ГПК и е образувала изпълнително делото за събиране на вземането си. При тези факти безспорно е, че банката е имала вземане срещу кредитополучателя, което вземане е възникнало от момента на сключване на договора за кредит и предоставяне на сумата на кредитополучателя, тъй като от този момент за него възниква задължението за изпълнение на насрещното задължение за изплащане на месечните вноски в размерите и сроковете, които са договорени.

Вторият елемент от фактическият състав е извършване на действие, което уврежда кредитора. В този смисъл извършеното от първия ответник дарение на недвижим имот на втория ответник, действащ в полза на третия ответник на 20.04.2022г. е след възникване на вземането на банката- кредитор. На следващо място, следва да се посочи, че е налице увреждане на кредитора винаги, когато длъжникът предприема действия, с които намалява имуществото си или затруднява удовлетворяването на кредитора. В случая със сключването на процесната безвъзмездна сделка безспорно длъжникът, респективно първия ответник е намалил имуществото си, тъй като със сключената безвъзмездна сделка в патримониума на длъжника не е постъпил паричния еквивалент на вещта и е намалено длъжниковото имущество, служещо съгл. чл. 133 от ЗЗД за обезпечение на неговите кредитори. При носена от него доказателствена тежест, същият не е представил доказателства, че въпреки разпореждането разполага с достатъчно имущество, от което кредиторът би могъл да се удовлетвори. За да е налице увреждане, достатъчно е да се докаже, че е намалена възможността на кредитора да се удовлетвори от имуществото на длъжника, което в настоящия случай е установено по делото.

Неоснователно е възражението на ответната страна, че не е налице увреждащо действие на длъжника, доколкото последния се разпоредил с единствения си несеквестрируем имот. По този въпрос с Решение № 357/11.05.2010 по гр. д. № 100/2010 г., IV ГО ВКС постановено по реда на чл.290 от ГПК е отговорено на материалноправния въпрос могат ли да бъдат предмет на отменителния иск по чл.135 от ЗЗД разпорежданията на длъжника с права, спрямо които не може да бъде насочено принудително изпълнение. Несеквестрируемостта се състои в това, да не бъде третирано едно лице антихуманно тогава, когато не е изпълнило доброволно свое имуществено задължение и когато по искане не негов кредитор се пристъпи към принудително изпълнение. Институтът идва да коригира в интерес на подложената на принуда личност общия принцип на чл.133 от ЗЗД, подчиняващ цялото длъжниково имущество на кредиторското взискане. Целта е да се гарантира на длъжника, че принудата върху него ще бъде упражнена в такива рамки, които да не застрашават съществуването му и възможността да преживява нормално за в бъдеще. Когато обаче едно лице се разпорежда с право, по отношение на което процесуалният закон му дава гаранцията на чл.444 от ГПК, отчуждителят сам е преценил, че това право не е сред необходимите за оцеляването му. Ето защо няма логически основания да се счита, че по отношение на такова право не може да бъде уважен иск по чл.135 от ЗЗД. С връщането на имуществото в патримониума на длъжника се увеличава обезпечението на кредиторите му, които ще могат да насочат принудителното изпълнение към върнатото благо, без длъжникът да може успешно да им противопостави възражение за несеквестрируемост.

Третият елемент е субективен. Изисква знание за увреждането, като в този случай действа оборимата презумпция, уредена в чл.135,ал.2 от ЗЗД. Знанието на лицата, посочени в разпоредбата – съпруг, низходящ, възходящ, брат , сестра на длъжника, се предполага. Страните по процесната сделка са родител и син, т.е възходящ и низходящ. Т.е. те са от кръга лица, за които се отнася презумпцията. Същите не са я оборили при носене на доказателствена тежест от тяхна страна. Ето защо е налице и третият елемент от фактическият състав на чл.135 от ЗЗД.

С оглед отправеното искане в исковата молба за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски, на осн. чл.78 ал.1 от ГПК в тежест на ответната страна следва да се възложат разноските направени от ищеца за държавна такса в размер на 105,27лв.

В тежест на ответника следва да се възложат и разноските за адвокатско възнаграждение, за доказването на които е представено пълномощно и платежно нареждане с основание иск за отмяна на дарение с посочено ЕГН на първия ответник. Съгласно т. 1 и т. 2 от ТР № 6/06.11.2013 г. по т. дело № 6/2012 г. на ОСГКТК на ВКС, съгласно която не се изисква задължително представяне на договор за правна помощ, достатъчно е да се представят доказателства за упълномощаване на адвоката, който се е явил по делото /пълномощното е достатъчно да удостовери съществуването на договор за правна помощ/, както и за заплатеното възнаграждение на същия.

Водим от изложеното, Шести състав на РС Д.

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за недействителен по отношение на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в ***, договор за дарение, обективизиран в Нотариален акт за дарение на недвижими имоти № 78, том I, рег. № 754, дело № 70 от 2022 г. на нотариус Ю.Д.К. с рег. № 519 в НК и район на действие Районен съд - гр. Д., с който Н. Г. К. с ЕГН ***** в качеството си на дарител е отчуждил безвъзмездно в полза на своята майка Р. Д. А. с ЕГН ***** свой недвижим имот, а именно САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор *** в гр. Д., област Д., по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-15/12.05.2005 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо обекта от 13.04.2022 г., с адрес област Д., община Д., гр. Д., ***, находящ се на трети етаж в Жилищна сграда- многофамилна с идентификатор ***, разположен в поземлен имот с идентификатор ***, с предназначение на самостоятелния обект ЖИЛИЩЕ- АПАРТАМЕНТ на едно ниво. състоящ се от две стаи, кухня, сервизни помещения, с площ от 62, 46 кв.м.. ведно с избено помещение № 7 с площ 5.76 кв.м., както и 5, 805 % идеални части от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж: ***.8; под обекта: ***.4 и над обекта ***.10.

ОСЪЖДА Н. Г. К. с ЕГН ***** и Р. Д. А. с ЕГН ***** да заплатят на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в *** сторените разноски за държавна такса в размер на 105,27лв. и разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1616,93лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд гр. Д. в двуседмичен дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Д.: _____